

BBM

עיתון

גיליון מס. 29 - יום רביעי 22/4/2026

לכבוד יום העצבנות

זהו יום מיוחד לזכר אותו יום ב 1948
שבו תקפנו באכזריות, 7 מדינות שכנות
אשר כל רצונם היה בסה"כ להשמיד אותנו.

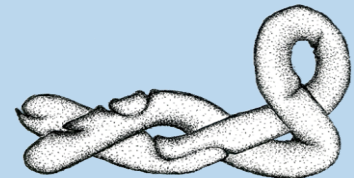
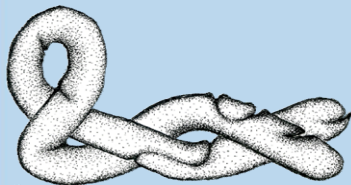

נו באמת! BIG DEAL -
אז רצו להשמיד אותנו...
זה תרוץ למלחמה?

ולאלה שכל כך שמחים שיש הפסקת אש...
אי אפשר לעשות הפסקת אש, בלי אש
כלומר שבלי מלחמה לא היה לנו הפסקת אש,
ואם ככה, טוב שיש מלחמה? ... כן? לא? אה? מה?
...ואו

מה הכניסו לי בשתיה הבוקר?

bbm1

עורך: דוד אָלמן - khbbm1@gmail.com

<https://zig8kh.wixsite.com/bbm-mag>

העיתון נמצא בקישור:-

BBB

משולחן המערכת

BBB

שלום,

מבקש את סליחת הקוראים על משהו קצת יותר רציני לשם שינוי.
מדובר ביום הזכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה.

מבחינתי, יום מאד מכובד, פרט לנקודה מסויימת שלא מפסיקה
להטריד אותי.

אני מדבר כמובן על רוני גוטר! - חבר בשבט ה-BBM

**צה"ל אינו מכיר ברוני כחלל צה"ל וכך גם הקהילה
שלו, שלנו, קהילת כפר הנשיא!!!**

במלחמת לבנון של 1982 "חגגתי" מילואים בלבנון ושמעתי שרוני
נמצא על חוף הים עם היחידה שלו.

לקחתי את נגמ"ש המ"פ שלנו (ללא אישור אגב) וירדתי לחוף
לפגוש את רוני.

ישבנו וקשקשנו ובין היתר בקשתי שייתן לי את מספר הטנק שלו
כדי שאוכל לשים עליו עין. הוא צחק אבל הלך על זה.

בערב הוצבנו כולנו בעמדות כניסה לביירות.
במצב זה, נפגע רוני בראשו מצלף של האויב.
ההומור השחור חגג: "רוני איבד את הראש".

מאחר שהכניסה לביירות בוטלה, הצלחתי לקבל כמה שעות "אפטר"
שאייתם נסעתי לרמב"מ בו אושפז רוני.
זה לא היה אותו רוני שאני מכיר!!!

אני מספר את זה כדי שתבינו שרוני לא מת מאיזו מחלה כלשהי.
רוני נהרג מכדור אויב בראשו!!!!
בכון, לקח לו הרבה זמן! - אז יש כאן חוק התיישנות?

ולמי שחושב אחרת, אני יכול ממש לשמוע את רוני אומר:
"מה הדאווין שלכם? - סליחה שלא הצלחתי למות מהר יותר!"

מחזורי בית הספר

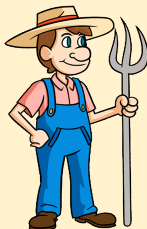

מחזור 9 - כיתת חרמון

ואלה שמות....

מרגלית כהן	אביטל נאי
מרדכי בכר-ביין	אדם מזר
נועם שוורץ	אורה נמלי
נועם שיין	אורלי ארנולד
ניר פרלסון	אורנה נמנוב
עופר פרנק	אסף סולומון
קלייב חייט	אפרת אדלשטיין
רון גוטר	ג'ויה אורלו
רונית ניימרק	גיורא שיינגזיכט
רמי גולן	דניה כהן
שמעון רייד	ורדה ווינטראוב
תמיר שפרונג	ישראל ליפשיץ
תמר פוטש	כרמי סינה
תמר פרימוסט	כרמית שוורצמן
	מיכאל פוקס

נוסטלגיה - זה לא מה שהיה פעם

תמונה עליונה: מטי ואיזי דיבון עם ... מי?
- - - - -
תמונה תחתונה: אלק, רימונד וג'וני - כמובן

השרות הבולאי

Kfar Hanassi - 2020

23.50

2020 - תנ"א - 199

Kfar Hanassi - 2020

18.80

2020 - תנ"א - 199

Kfar Hanassi - 2020

10.24

2020 - תנ"א - 199

2020 - תנ"א - 199

30.50

Kfar Hanassi - 2020

Kfar Hanassi - 2020

12.99

2020 - תנ"א - 199

קוראינו כותבים

ספור אופטימי לימים אלו - עמי בן-צבי

תחילת שנות ה-90 תכננתי לבנות את המסעדה התת ימית באילת, והייתי בקשר חברי הדוק עם קונסול מצרים באילת עבדאללה... אנחנו שיחקנו טניס כל יום גם בקיץ כשהיה 45 מעלות בצל... עבדאללה בשנות ה-50 לחייו ואחרי התקף לב לא ויתר על משחק טניס אף לא יום אחד גם בעת שהיה בצום רמדאן...

שיתפתי את לעבדאללה בתוכנית לבנות מסעדה תת ימית ממבנה ברזל בגודל אוניה בינונית שבונים במספנות.

עבדאללה סיפר שבפורט סעיד באלכסנדריה ואיסמעאליה יש מספנות גדולות שבונות אוניות עבור מדינות באירופה בסטנדרטים בינלאומיים, והם יבנו לי את המסעדה התת ימית במקצועיות, בפרק זמן מהיר ומחיר ללא תחרות. כל יום שיחקנו טניס וכל יום עבדאללה לחץ עלי להתקשר למספנות המצריות לקבוע פגישה...

הגשתי בקשות להצעות מחיר למספנות ישראל, ולמספנות באיטליה אבל למספנות במצרים לא תכננתי להתקשר...

עבדאללה התעקש... הביא לי את מספרי הטלפון הפקס של המספנות והמנהלים... הם מחכים לטלפון ממך ואם לא תתקשר אליהם תעליב אותי אמר עבדאללה...

בלית ברירה התקשרתי עם מנהלי המספנות המצריים וקבענו להיפגש. לקחתי עימי לסיור במספנות במצרים את משה דרימר מהנדס ימי מחיפה שתכנן את המצפה התת ימי באילת ועוד מהנדס ימי מאירלנד ששכרתי.

חברת מיסר טרוול סוכנות הנסיעות המצרית ארגנה את הנסיעה והכינה לנו מכונית מרצדס לימוזין עם נהג צמוד שחיכה במעבר הגבול טאבה וגם מלונות בפורט סעיד, אלכסנדריה וקהיר...

שכרתי את הסוכן של הספינה סואלן בנמל שארם אל שייך שילווה אותנו במשך 4 ימי שהותנו במצריים.

הגענו למספנה בפורט סעיד מקום ענקי שמעסיק למעלה מ-10,000 עובדים וחזיכינו בסבלנות לאישור כניסה למספנה, הגיע אלינו קצין בטחון במדים ואמר שטרם כניסה למספנה עלינו לעבור תחקור בטחוני על ידי קצין הביטחון של המספנה גנרל בדימוס בשם "מוסטפה"...
הוכנסנו למשרדו של הגנרל מוסטפה שקיבל אותנו בחיוך רחב... מוסטפה היה איש גדול ממדים בקושי קם מהכיסא אבל לכבודנו הוא קם ולחץ בחום את ידינו.

התבקשתי להסביר פשר הביקור שלנו במספנה...
מהר מאוד הבנתי שהסיבה לביקורנו במספנה לא עניינה כל כך את הגנרל מוסטפה... הוא התעניין לדעת אם אני מכיר את יוסף מאשדוד וחיים מבאר שבע... לדבריו אלה חברים איתם גדל בילדותו באלכסנדריה.. ולא ראה אותם מעת שעזבו את מצרים לפני עשרות שנים...

גנרל מוסטפה סיפר שמגיל 10 הוריו שלחו אותו ללמוד בביה"ס יהודי באלכסנדריה כי רמת הלימודים הייתה גבוהה יותר וגם לימדו אנגלית וצרפתית... ולכן יש לו קשר מיוחד ליהודים...

ולמרות שנלחם נגד ישראל במלחמת ששת הימים במלחמת ההתשה וביום הכיפורים הצהיר גנרל מוסטפה שאינו שונא ישראלים, להפך אנחנו עכשיו חברים אמר...

אחרי שעתיים של סיפורי מלחמות בהם השתתף נגד ישראל הגיע הזמן לחזור למציאות וללכת להיפגש עם מהנדסי המספנה שחיכו בסבלנות לבחון את הפרויקט הימי...

בעת שעמדנו להיפרד מהגנרל מוסטפה שאלתי אותו אם יסכים להזמנתי לאכול איתי ארוחת צהריים במסעדת מאכלי ים שהוא ימליץ בפורט סעיד... הגנרל הסכים וקבענו להיפגש במסעדה.
כאשר עובדי המספנה יצאו להפסקת צהריים, אנחנו נסענו למסעדה בה קבענו להיפגש עם הגנרל.

בכניסה למסעדה חיכה לנו בעל המסעדה שהוביל אותנו לשולחן ערוך ל-12 סועדים, בראש השולחן כבר ישב הגנרל "מוסטפה"... ועל השולחן היה מונח מגש שנראה כמו שלט ענק עשוי מחומס וטחינה ועליו רשמו עם פלפל אדום באותיות גדולות "סאלם ושלום"...

המסעדה הייתה מלאה, וכאשר התיישבנו גנרל מוסטפה קם והציג אותנו בפני באי המסעדה מנהלים ומהנדסים מהמספנה שקמו ומחאו כפיים לכבוד "האורחים מישראל".

מלצרים לבושים חגיגית הביאו בקבוק וויסקי ג'וני וולקר בלאק שנמזג לכוסות, צלחות מלאות שרימפס גאמברי, סרטנים, לובסטרים טריים ועוד מיני סלטים צבעוניים וטעימים להפליא.

בסיום הארוחה כשקמנו ללכת גנרל מוסטפה הודיע כשאחזור לחתום על החוזה לבניית המסעדה במספנה בפורט סעיד, אהיה אורח בביתו לארוחת ערב דגי לוקוס שתכין אשתו, והבטיח שיבוא לבקר בישראל את חבריו מהילדות.

המשכנו בביקורנו במספנות באלכסנדריה וגם מספנה נוספת בעיירה נידחת על גדות הנילוס שיצרה ספינות במשך מאות שנים (שכחתי את שמה). בכל מקום שאלו Where are you from? כשאמרנו מישראל המצרים היו מאירי פנים ולבבים במיוחד.

טרם שנכנסנו למלון באלכסנדריה אמר המהנדס דרימר... למה המצרים כל כך נחמדים אלינו כשאנו אומרים שאנחנו ישראלים... האם זה אמיתי? החלטנו לבחון את העניין... סיכמנו שדרימר יגיד שהוא ממוצא שוויצרי והמהנדס האירי הוא אירי ואני אומר שאני מישראל ונראה את התגובה... המצרים לא התעניינו באחרים רק בי הישראלי... הפגינו סקרנות והשתאות כמעט הערצה ...

בתום הפגישות עשינו דרכנו לקהיר לטיסת אל על שעמדה להמריא באותו ערב לתל אביב אולם הגענו מאוחר וביטחון הטיסה סירבו להעלות אותנו למטוס.

נהג הלימוזין הודיע שאם נרצה יסיע אותנו מקהיר למעבר טאבה כ-6 שעות נסיעה בתנאי שיוכל ללכת הביתה להתרענן ולנוח מספר שעות. אנו נכנסנו למלון הילטון הנילוס בקהיר ולקראת חצות הגיע נהג הלימוזין והתחלנו במסע למעבר הגבול טאבה.

בדרך ב-04:00 בבוקר בערך נכנסנו לעיירה מוארת מאוד באמצע המדבר שנקראת "נחל" והנהג עצר בתחנת דלק למלא דלק... באופן טבעי ניגשנו למסעדה שהייתה צמודה לתחנה להתרענן.

המסעדה הייתה מלאה וצפופה במיוחד במאות גברים דוברי ערבית לבושים גלביות עם זקנים שהגיעו זה עתה מהחאדג' בסעודיה והמהנדסים איתי נבהלו הרגישו מאוימים ורצו לצאת...

אמרתי להם נראה לי מעניין, בואו נשתה קפה, הכל בסדר...
גברים פנו אלינו באנגלית Where are you from עניתי ללא היסוס "מישראל"
ושאלתי בחזרה... Where are you from.

"ממצרים" ענו... ומיד הזמינו אותנו לשבת בשולחן פינו לנו מקום הזמינו לנו תה
וקפה ופתחו בשאלות רבות והתחילה שיחה ערה...

שאלתי את הבחור ממולי איך זה שאתה מדבר באנגלית רהוטה?... אני קצין בדרגת
קולונל בצבא המצרי אמר... הייתי בהכשרה מקצועית במשך שנתיים ביוסטון
ארה"ב... ואיך היה החאדג' בסעודיה שאלתי... היה קשה אמר הקצין... צפיפות
גדולה מאוד ורבים נרמסו על ידי ההמונים ואנחנו שמחים לחזור למצרים לכפר
שלנו..

ואיפה הכפר שלכם שאלתי.. אנו חיים בכפר "ששכחתי את שמו" על הנילוס ליד
אלכסנדריה.. ביקרנו בכפר שלכם לפני יומיים לראות את המספנה...אמרתי להם
בהפתעה...

מיד נקראו לשולחן זקני הכפר והקולונל הציג אותנו "האורחים מישראל" שביקרו
בכפר שלהם ורוצים לבנות ספינה...המצרים שאלו אותנו שאלות רבות על החיים
בישראל כמו האם נכון שעובד ישראלי מרוויח 1000 דולר בחודש והאם אפשר
לסדר להם עבודה בישראל?

לאחר שעה ארוכה של שיח מעניין חזרנו ללימוזין והמצרים ליוו אותנו עד המכונית
כאילו נפרדים מבני משפחה, בירכו אותנו שאלוהים ישמור עלינו ומחכים שנבוא
לכפר לבנות את הספינה.

בעת שיצאנו מתחנת הדלק נהג הלימוזין שואל... תרצו לשמוע מוסיקה ישראלית?
והעלה ברדיו את גלי צה"ל ושירים נפלאים של פעם...

אחרית דבר

אנו נוסעים בלב מדבר סיני ברקע מוסיקה ישראלית נוסטלגית יפה, ונזכרתי בשנים
בהן הייתי חייל ונסעתי בשעות האלה על גב משאית, חמוש בנשק בכיוון ההפוך
לעבר תעלת סואץ.. לפגוש את המצרים בקרב... אמרו לי שהמצרים שונאים
אותנו... שתמיד נהיה אויבים...

בלילה הזה פגשתי את המציאות... פגשתי את העם המצרי המוסלמי שחזר
מתפילות בסעודיה במכה ומדינה.. ללא מחיצות... באמצע הלילה באמצע המדבר,
לא היה דבר מחבר או מפריד בינינו, מלבד היותנו אנחנו... מצרים וישראלים...
אנשים שרוצים לחזור הביתה בשלום ולחיות טוב...

פינת הבונה - מסמל מה שעקום בעולם

סגר???

פיצול אישיות
יכול להיות
פתרון לא רע
לבדידות

בעל חווה של ארנבות, היה מרביע
ארנבות במשך כמה שנים טובות.

יום אחד גילה שהארנבות
יודעות לעשות את זה בעצמן